

Serwis Informacyjny Biblioteki Główniej

Uniwersytetu Rolniczego
im. Hugona Kołłątaja w Krakowie

Nr 4/2024 (78)
(lipiec-sierpień)

ISSN 2720-4405

W numerze:

1. Nowa edycja Journal Citation Reports (Impact Factor) za 2023 rok s. 3
2. „Akademia PARP” – portal e-learningowy Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości s. 4
3. Nieco więcej o Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości s. 5
4. Muzeum Uniwersytetu Rolniczego – początki, zarys historii i kropla dziegciu s. 6
5. Jak utrzymać przy życiu swoje rośliny domowe s. 12
6. „Pocztówki” z wakacji s. 14

Serwis Informacyjny Biblioteki Głównej UR jest tworzony i redagowany przez pracowników Oddziału Informacji Naukowej i Dokumentacji. Ukazuje się co dwa miesiące, informując o bieżących wydarzeniach w Bibliotece, istotnych zmianach w organizacji jej pracy, nowych dostęпах testowych i subskrypcjach baz, nowościach w ofercie biblioteki z naciskiem na elektroniczne źródła, czy prowadzonych szkoleniach i warsztatach.

Przygotowanie:
Danuta Gajewska
Beata Tokarczuk

Korekta:
Adam Ruta

Wykorzystane na okładce oraz w tekstach elementy graficzne pochodzą ze stron: <https://www.canva.com/design>, <https://pixabay.com/>, oraz z zasobów własnych UR.

Nowa edycja Journal Citation Reports (*Impact Factor*) za 2023 rok

BEATA TOKARCZUK

Firma Clarivate Analytics udostępniła bazę Journal Citation Reports z danymi za rok 2023.

Ta edycja wraz z poprzednią zawiera istotne zmiany:

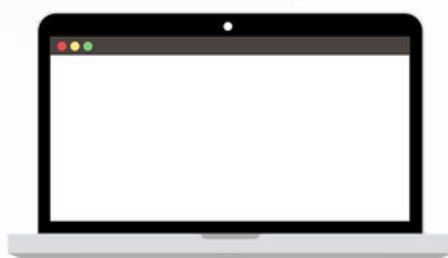
- Journal Impact Factor (JIF) jest wyliczany dla wszystkich czasopism, które znajdują się w indeksach, składających się na *Web of Science Core Collection* (WoSCC), a więc również dla tych z *Arts & Humanities Citation Index* (AHCI) oraz *Emerging Sources Citation Index* (ESCI);
- wskaźnik JIF podawany jest z dokładnością do jednego miejsca po przecinku, zamiast wcześniej stosowanych trzech miejsc po przecinku.

Rozszerzenie *Journal Citation Reports* o czasopisma z dwóch wspomnianych wyżej indeksów spowodowało znaczny wzrost liczby czasopism, dla których wyliczany jest JIF.

Obecnie baza zawiera dane dotyczące około 21 800 czasopism z ponad 250 dyscyplin. W bieżącej edycji jest ujętych 357 czasopism z Polski. W rankingu państw o największym udziale czasopism w JCR zajęliśmy 12 miejsce.

Informacje na temat nowej edycji można znaleźć [na blogu](#), (Blog articles JCR), a więcej wiadomości o JCR znajduje się w przewodniku [JCR 2024 Reference Guide](#).

Uzupełnienie danych IF za 2023 w Repozytorium URK będzie odbywać się sukcesywnie.

„Akademia PARP” – portal e-learningowy Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości

BEATA TOKARCZUK

Agencja zaprasza pracowników naukowych i studentów do skorzystania z portalu e-learningowego pod nazwą „Akademia PARP”. Portal jest udostępniony na jej stronie internetowej w zakładce „Strefa wiedzy / Kursy online”, a także pod adresem: <https://www.parp.gov.pl/component/site/site/kursy-online>

Obecnie oferta Akademii obejmuje 70 kursów, dzięki którym można poszerzyć swoją wiedzę i umiejętności z takich obszarów jak finanse, prawo, zarządzanie, marketing i kompetencje osobiste. Kursy są adresowane przede wszystkim do osób prowadzących i planujących rozpocząć działalność gospodarczą, ale korzystać z nich mogą bezpłatnie wszyscy zainteresowani, **w tym także studenci i pracownicy naukowci.**

Na platformie Akademii PARP zarejestrowało się już ponad 260 tysięcy użytkowników, którzy uzyskali przeszło 228 tysięcy certyfikatów potwierdzających ukończenie kursów. Średnia ocena kursów, wystawiona przez użytkowników portalu wynosi 4,79/5.

Kursy zawierają ćwiczenia oraz testy pozwalające zweryfikować zdobytą wiedzę. Portal Akademii pozwala użytkownikom uzyskać także dostęp do kilkuset materiałów poszerzających wiedzę z zakresu prowadzenia działalności gospodarczej w formie webinarów, filmów szkoleniowych i podcastów, przygotowanych w ramach Centrum Rozwoju Małych i Średnich Przedsiębiorstw.

W ostatnim czasie udostępniono w ramach Akademii PARP trzy nowe kursy pt.: „Analiza rynku i otoczenia przedsiębiorstwa”, „Prawo autorskie w biznesie” oraz „Tworzenie marki krok po kroku”. Wkrótce zostaną opublikowane kolejne, w tym „Innowacja i kreatywność w biznesie” oraz „Podstawy rachunkowości”.

Studentom szczególnie polecamy cieszące się dużym zainteresowaniem kursy: „Jak założyć własną firmę?”, „Biznesplan”, „Pozyskiwanie kapitału na działalność MŚP”, „Wystąpienia publiczne”, „Design Thinking”, „Media społecznościowe w biznesie”, czy „Umiejętności interpersonalne”.

Pracowników UR zachęcamy do przedstawienia tej oferty studentom. **Korzystanie z zasobów Akademii PARP jest bezpłatne.**

Nieco więcej o Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości

BEATA TOKARCZUK

Celem działania Agencji jest realizacja programów rozwoju gospodarki, wspierających działalność innowacyjną i badawczą małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP), rozwój regionalny, wzrost eksportu, rozwój zasobów ludzkich oraz wykorzystywanie nowych technologii w działalności gospodarczej.

PARP jest zaangażowana w realizację krajowych i międzynarodowych przedsięwzięć, finansowanych ze środków funduszy strukturalnych, budżetu państwa oraz programów wieloletnich Komisji Europejskiej. PARP bierze aktywny udział w tworzeniu i efektywnym wdrażaniu polityki państwa w zakresie przedsiębiorczości, innowacyjności i adaptacyjności kadr, dążąc do przekształcenia się w kluczową instytucję odpowiedzialną za tworzenie otoczenia wspierającego przedsiębiorców. Zgodnie z zasadą „Think Small First” – „MSP przede wszystkim” wszystkie działania Agencji są realizowane ze szczególnym uwzględnieniem potrzeb sektora MSP.

Wizja działalności PARP

Rozwijamy polską przedsiębiorczość przez innowacje i odkrywanie nowych kierunków rozwoju. Stale udoskonalamy sposób realizacji naszych zadań testując i wdrażając innowacyjne metody działania. Współpracujemy w tym zakresie z przedsiębiorcami i instytucjami działającymi w ekosystemie innowacji w Polsce i za granicą.

Środki poprawy efektywności energetycznej

Zgodnie z art. 6 ust. 3 ustawy z dnia 20 maja 2016 roku o efektywności energetycznej (Dz.U. z 2016 r., poz. 831) Polska Agencja Rozwoju Przedsiębiorczości informuje, że stosuje następujące środki poprawy efektywności energetycznej:

- nabycie urządzenia, instalacji lub pojazdu, charakteryzujących się niskim zużyciem energii oraz niskimi kosztami eksploatacji;
- wymiana eksploatowanego urządzenia, instalacji lub pojazdu na urządzenie, instalację lub pojazd, charakteryzujących się niskim zużyciem energii oraz niskimi kosztami eksploatacji albo ich modernizacja.

Realizowane projekty

Polska Agencja Rozwoju Przedsiębiorczości realizuje szereg projektów finansowanych z środków budżetu państwa oraz funduszy unijnych.

Źródło: <https://www.parp.gov.pl/component/parpabout/>

Muzeum Uniwersytetu Rolniczego – początki, zarys historii i kropla dziegciu

DANUTA GAJEWSKA

W roku 2024 obchodzimy: 70-lecie powstania Biblioteki Głównej (1954) naszej Uczelni; 60-lecie ulokowania Biblioteki w Budyńku Jubileuszowym (1964); 54-lecie powołania Archiwum; 51. rocznicę założenia Muzeum Uczelnianego (1973) pod nazwą Sali Pamiątek oraz 48. rocznicę urzędowego potwierdzenia tego wydarzenia (1976) zarządzeniem rektora Akademii Rolniczej nr 8/76.

Na tle tych działań złotymi literami zapisane są nazwiska pomysłodawców i inicjatorów Muzeum – rektora AR prof. Tadeusza Wojtaszka i dyrektora BG dr. Zdzisława Kosieka oraz przewodniczącego Stowarzyszenia Absolwentów Studiów Rolniczych UJ – WSR prof. Bolesława Smyka.

W 1972 roku prof. Tadeusz Wojtaszek zwrócił się do dr. Zdzisława Kosieka z prośbą o opinię w sprawie zorganizowania Sali Pamiątek AR w Krakowie. Ówczesny Dyrektor BG nakreślił kierunki poszukiwań stosownych obiektów, sposób ich gromadzenia oraz perspektywy rozwoju inicjowanej placówki. zaproponował zaangażowanie do tych zadań historyka ze stażem muzealnym.

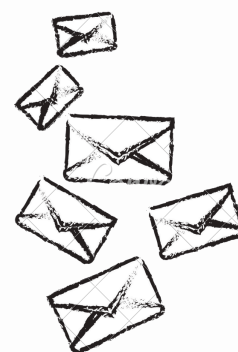

Stanisław B. Gołubiew, (1938-1975), pierwszy pracownik Muzeum Uczelnianego

Zdjęcie pochodzi z posta Fundacja Plenerowa 7.06.2016 r.

<https://www.facebook.com/plenerownia/posts/pfbid025atqboVXo9AFq1FduQRMbiraEoDg8swxmd2N8mH9dYVJVH41xb4H3WkcJB4PTjSl>

27 XII 1972 r., w swoje 34. urodziny, pracując na etacie starszego asystenta naukowo-badawczego rozpoczął historyk sztuki Stanisław B. Gołubiew, który do czerwca 1973 miał się zapoznać z historią studiów rolniczych w Krakowie i ustalić profil Muzeum. Z początkiem roku kalendarzowego odwiedził, powstałe w roku 1969 na 50-lecie Uczelni, Muzeum AGH. Niebawem zorganizował pierwszą wystawę w Czytelni Studenckiej, prezentującą eksponaty z zasobów własnych i elementy wypożyczone z Muzeum Historycznego Miasta Krakowa, Wydziału Kultury Miejskiej Rady Narodowej oraz od osób prywatnych. W tym samym czasie (marzec 1973) do księgi wpływów wpisano pierwsze przedmioty. Siły logistyczne powstającego Muzeum (prof. T. Wojtaszek, dr Z. Kosiek i prof. B. Smyk) zredagowały apel do absolwentów studiów rolniczych w Krakowie, który rozdano w formie eleganckiego wydruku osobom obecnym na walnym zebraniu Stowarzyszenia, a do nieobecnych list (1200 egzemplarzy), który wysłano pocztą.

Dla Archiwum i Muzeum AR przeznaczono dwa pomieszczenia, blisko Czytelni Studenckiej, powstałe w wyniku częściowego zabudowania holu I piętra Budynku Jubileuszowego.

Muzeum włączono do Sekcji Dokumentacji i Oddziału Informacji Naukowej BG.

Pan Gołubiew zwiedził jeszcze ekspozycję etnograficzną wraz z wystawą Historia Ruchu Powstańczego w Muzeum Świętokrzyskim w Kielcach i uczestniczył w Sesji Naukowej PAN poświęconej ks. Krzysztofowi Klukowi w Muzeum Rolnictwa w Ciechanowcu.

Pracował w Muzeum AR rok i trzy miesiące, z tego 4,5 miesiąca przebywał na urloпах i urloпах bezpłatnych. Do Księgi Wpływów wpisał 258 pozycji. Prowadził także Kronikę Muzeum. Przykładowy wpis: „Pozyskanie dwu cennych eksponatów – portretów rzeźbiarskich krowy Marculi i buhaja Topora Rzeźbionego – dzieł z 1913 roku artysty K. Chodzińskiego”. Szkoda, że w rubryce: *Sposób i źródło nabycia* zapisał tylko: „Dział Opracowania Zbiorów Biblioteki Gł. AR”. Ciekawsza byłaby informacja skąd Dział pozyskał „portrety rzeźbiarskie” wymienionego bydła. Zapewne nie brakowało panu Gołubiewowi kwalifikacji, ale wydaje się, że zabrakło serca i motywacji do budowania rolniczej kolekcji. Po ukazaniu się rozporządzenia Rady Ministrów o zakazie łączenia etatów zrezygnował z pracy w AR. Dokumentację Muzeum przejęła Renata Rakoczy.

W Kronice Muzeum zachował się podpis przedwcześnie zmarłego Stanisława Gołubiewa. Zamek w Niedzicy uczcił jego pamięć tablicą: „Zasłużony w gromadzeniu kolekcji i urzędowaniu muzeum”. Pracował w zamku jako kustosz w latach 1968–1971. Tablicę odsłonięto w 2016 r.

Jan Ozga, pracownik Muzeum od roku 1974 do lat 90.

W 1974 roku na stanowisko st. technika został przyjęty do pracy w Sali Pamiątek Jan Ozga – etnograf. Pan Jan, na zaproszenie słowackiej WSR sześć dni przebywał w Nitrze, gdzie zapoznał się z pracą tamtejszego Muzeum Rolnictwa. [1]

Na inaugurację roku akademickiego 1974/75 otwarto tymczasową wystawę w Sali Pamiątek: *Historia szkolnictwa rolniczego w Krakowie*. Ekspozycję oglądnęło trzech rektorów: prof. Tadeusz Ruebenbauer, prof. Józef Kubica i prof. Tadeusz Wojtaszek.

W gablotach przed Czytelnią Studencką zaprezentowano pamiątki i dokumenty dotyczące 35. rocznicy Sonderaktion Krakau.

Opracowano instrukcję odnośnie do przekazywania eksponatów muzealnych z jednostek organizacyjnych Uczelni do Sali Pamiątek. Pozyskiwano przedmioty, prowadzono korespondencję z darczyńcami, organizowano wystawy towarzyszące wydarzeniom na Uczelni.

Pierwszą informację o pracy Sali Pamiątek rektor prof. T. Wojtaszek zamieścił w drukowanym sprawozdaniu przygotowanym na rozpoczęcie roku akademickiego 1975/76, a 3 czerwca 1976 r. JM Rektor Akademii Rolniczej powołał Muzeum.

[1] W Nitrze od 1960 r. działa, założone w roku 1922 w Bratysławie, Słowackie Muzeum Rolnictwa.

Z magazynu zerowego przejęto stary sprzęt laboratoryjny z pocz. XX wieku, czym zapoczątkowano gromadzenie eksponatów technicznych.

Rodziny niektórych nieżyjących profesorów (np. Emila Godlewskiego, Michała Wójcickiego, Jana Sondla) odpowiadały na apel o przekazywanie pamiątek. Patrzymy dziś na te przedmioty z wdzięcznością, że zostały nam powierzone i rozumiemy, że jesteśmy za nie odpowiedzialni. Najwięcej trudu zadała sobie wdowa po prof. Kazimierzu Rouppercie, Wilhelmina. Kilka razy przywoziła do Krakowa (po raz pierwszy w sierpniu 1975 r.) księgozbiory: Towarzystwa Przyrodników i Polskiej Stacji Biologicznej w Palestynie z okresu II wojny światowej oraz pamiątki osobiste po mężu. Pomagały pani Wilhelminie w tych akcjach instytucje i przyjaciele. Konsulat Generalny Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej wystawił pismo o ułatwienie odprawy celnej do Urzędu Celnego Kudowa-Słone. Adam Antoni Faber, jadąc na wakacje do Polski, przywiózł dla Akademii Rolniczej własnym samochodem „przy okazji” książki, mikroskopy i inne obiekty. Dyrektor Kosiek zawsze pisemnie dziękował darczyńcom za gest i trud.

Systematycznie organizowano wystawy wewnętrzne, a nawet zewnętrzne, jak wystawę pod patronatem Ośrodka Kultury i Informacji NRD pt. „45-lecie Wojny Chłopskiej”, którą zwiedziło 1300 pracowników i studentów (jeśli to nie są zawyżone dane); wystawę towarzyszącą seminarium polsko-szwajcarskiemu o obozie dla internowanych żołnierzy polskich w Winterthur oraz o publikacjach poświęconych kontaktom polsko-szwajcarskim w zakresie rolnictwa; wystawę we współpracy z Komitetem Odbudowy Pomnika Grunwaldzkiego, w celu propagowania akcji odbudowy pomnika (1976).

Dużo publikowano w „Zeszytach Naukowych Akademii Rolniczej”, w serii Historia Rolnictwa. Pod opracowaniami najczęściej podpisani są: Zdzisław Kosiek, Ligia Hayto, Jan Ozga. Również inni pracownicy BG opracowywali istotne dla historii rolnictwa tematy. Dziś te publikacje stanowią dla nas bazę naukową nie do przecenienia.

W 1978 roku eksponaty i księgozbiór Muzeum przeniesiono na ul. Czystą.

Zachowały się strzępy informacji (w postaci niepodpisanych notatek) o podejmowanych działaniach, które spaliły na panewce, jak rozmowy prawdopodobnie przedstawiciela Muzeum z bezimiennym Towarzystwem Ogrodniczym o założeniu wspólnego muzeum. Plany snute z panem Kleszczyńskim (brak bliższych danych) o utworzeniu Muzeum Rolnictwa w Polsce Południowej. O takim rozmachu marzył także dyr. Kosiek, ale nie dołączyliśmy, jak dotąd, ani do Ciechanowca (1962), ani do Szreniawy (1964).

Dr Zdzisław Kosiek dyrektor Biblioteki Głównej WSR i AR w latach 1962-1990

Teoretycznie Muzeum trwało do roku 2008, ale praktycznie pan Ozga przekierowany został na początku lat 90. do komputeryzacji zbiorów bibliotecznych i Muzeum miało długą przerwę w działaniu. Wielką zasługą pana Jana jest inwentaryzacja grobów przeprowadzona w 1974 r. Od tej pory Biblioteka Główna co roku przed Świętem Zmarłych porządkuje ustalone wybrane nagrobki i zostawia znicz lub wiązanek z niezmiennym (oprócz nazwy Uczelni) napisem: „Uniwersytet Rolniczy swojemu Profesorowi”.

Joanna Szewczyk, pracownik Muzeum w latach 2014–2016, poskładała Muzeum po długiej przerwie

W 2014 roku Muzeum reaktywowano, to znaczy utworzono stanowisko ds. muzealnych. Stanowisko objęła Joanna Szewczyk, która opracowała, wspólnie z dyrektorem BG dr Bożeną Pietrzyk, publikację *Instrumenty i aparaty: katalog zbiorów Muzeum Uniwersytetu Rolniczego w Krakowie* (2016). Fotografem opisanych przedmiotów i konsultantem merytorycznym był Gabriel Wojcieszek.

Elżbieta Czornak, współorganizatorka wielu wystaw

Wieloletnim pracownikiem Oddziału Informacji Naukowej była Elżbieta Czornak, współorganizatorka wielu wystaw, np. ekspozycji „125-lecie studiów rolniczych w Krakowie” (2015).

Danuta Gajewska, Jan Ozga, spotkanie z legendą

Ligia Hayto, Danuta Gajewska. Ćwiczenia z pamięci

Od roku 2016 zbiorami muzealnymi opiekuje się Danuta Gajewska. Dzięki dobrej współpracy Muzeum i Archiwum, pod kierunkiem dyrektora BG Pawła Jakubca, przy przychylności Władz Uczelni, staramy się – poprzez stałe samokształcenie i ekspansywne działania – propagować historię naszej Uczelni i przedstawiać ją w różnych formach jak najszerszemu gronu odbiorców. Piszemy artykuły, przygotowujemy wystawy i prezentacje, opracowujemy zbiory. Czerpiemy z doświadczeń innych placówek, uczestnicząc w konferencjach naukowych, jako członek instytucjonalny Stowarzyszeniem Muzeów Uczelnianych.

Martwi nas zauważalny brak recepcji historii i obecności naszego Uniwersytetu w środowisku krakowskim w ostatnich dziesięcioleciach. Oto garść przykładów. W *Kronice Krakowa* (1996) jest jedna nota zawierająca informację o udanym eksperymencie dr Olgi Kardymowicz, 70-leciu studiów rolniczych w Krakowie, prof. Romanie Prawocheńskim doktorze h.c. UJ (prostujemy, że Profesor jest doktorem h.c. WSR). Dodatkowo napisano o Uniwersytecie Rolniczym trzy zdania! Dwa na paskach kalendarium: o założeniu Studium Rolniczego przy wydziale filozoficznym UJ oraz, że Wyższa Szkoła Rolnicza rozpoczęła pierwszy rok akademicki. Trzecie zdanie to podpis zdjęcia: „Prof. Tadeusz Wojtaszek, został wybrany rektorem Akademii Rolniczej i pełnił tę funkcję do 1981”. Obok zdjęcia JM Rektora, niestety w cywilnym ubraniu, trzy razy większa fotografia z wiszącym na szubienicy aktorem („Biesy” w Starym Teatrze), co dało niepożądany kontrast i chybiony kontekst. Nawet zdjęcie ukoronowanej Ewy Wachowicz podpisane jest: „najmilsza studentka Krakowa”, można było dodać, że konkurs wygrała studentka Akademii Rolniczej.

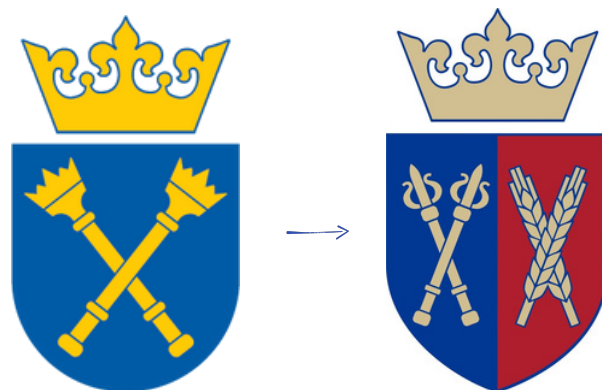

Fotografia ze strony Facebook (konto Ewa Wachowicz, z komentarzem: Rok 92! Odbieram klucze od Prezydenta Miasta Krakowa Józefa Lasoty jako Najmilsza studentka! To były JUWENALIA!

W strukturach Uniwersytetu Jagiellońskiego spędziliśmy 63 lata (samodzielnie trwamy już dłużej, bo 71 lat), a pozostałe po Wydziale Rolniczym berło opisywane jest różnie. W książce prof. Karola Estreichera jest to berło Wydziału Biologii i Nauki o Ziemi [1].

Prof. Zenon Piech berło ze statuetką prof. E. Godlewskiego przyznaje wprawdzie Wydziałowi Rolniczemu, ale kontynuatorem Wydziału Rolniczego mianuje Wydział Biologii UJ [2], choć powszechnie wiadomo, że dawny Wydział Rolniczy UJ to obecny Uniwersytet Rolniczy.

[1] Karol Estreicher mł., *Collegium Maius Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie. Dzieje, obyczaje, zbiory*, Warszawa 1971, s. 48.
[2] Zenon Piech, *Znaki Uniwersytetu Jagiellońskiego w XIX–XXI wieku*, cz. 4, „Alma Mater” 2022, nr 235, s. 40–44.

Nasza placówka powstała jako trzecie muzeum uczelniane w Krakowie (najstarsze to oczywiście zasłużone Muzeum Uniwersytetu Jagiellońskiego Collegium Maius, drugie było Muzeum AGH). Od pięćdziesięciu lat nie tracimy więc nadziei, że do przyszłych jubileuszy dopisywać będziemy kolejne „lecia” otwarcia stałej wystawy Muzeum Uniwersytetu Rolniczego im. Hugona Kołłątaja w Krakowie.

Na koniec przytaczamy apel dyrektora Zdzisława Kosieka napisany w październiku 1975 roku, wiecznie aktualny:

Akademia Rolnicza [Uniwersytet Rolniczy] w Krakowie będąca najstarszą, bo istniejącą nieprzerwanie 85 lat [134 lata] w Polsce uniwersytecką placówką rolniczą, utworzyła w 1973 roku muzeum uczelniane. Gromadzi ono zarówno pamiątki przypominające najważniejsze fakty z historii Uczelni, jak i jej dorobek naukowy i dydaktyczny. Muzeum gromadzi również wszelkie materiały dotyczące uczonych, zasłużonych dla polskiego rolnictwa. (...) Trudno jest nam wymienić tutaj wszelkie tego rodzaju pamiątki, ale dla przykładu podajemy niektóre z nich jak dokumenty (dyplomy, świadectwa, legitymacje), fotografie, rękopisy, notatki, listy itp.

Podpisujemy się pod tym apelem obiema rękami.

Jubileuszowo zapewniamy, że nasze starania przeszłe i obecne, wszystkich generacji pracowników Muzeum, idą w jednym kierunku: pozyskiwania eksponatów, pogłębiania i propagowania wiedzy na ich temat, szanowania wspólnej pamięci i utrwalania przekonania, że Uniwersytet Rolniczy – brzmi dumnie!

Gabriel Wojcieszek, Dariusz Tynor, symboliczne przekazanie aparatów i urządzeń, czyli czarnej magii dla pozostałego personelu

Prof. Jan Szarek, dyr. Paweł Jakubiec, spotkanie historyka z „żywą historią”

Aparaty i urządzenia – pasjonujące dla hobbystów, Adam Mróz, Gabriel Wojcieszek, dyr. BG Paweł Jakubiec, Dariusz Tynor

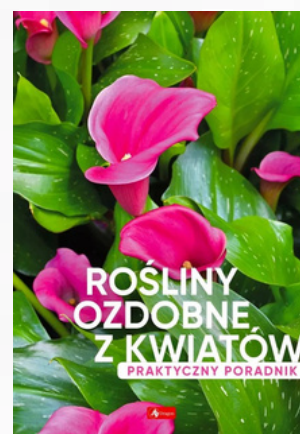
Jak utrzymać przy życiu swoje rośliny domowe

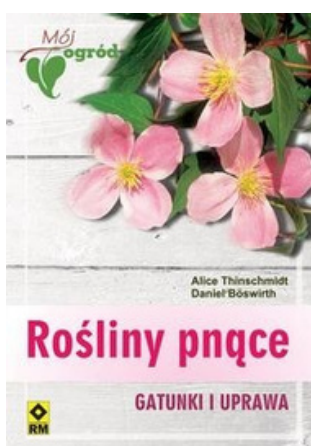
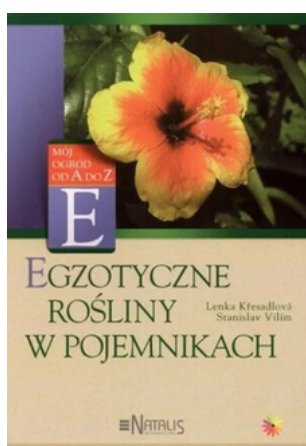
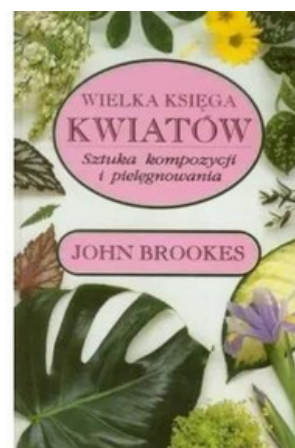
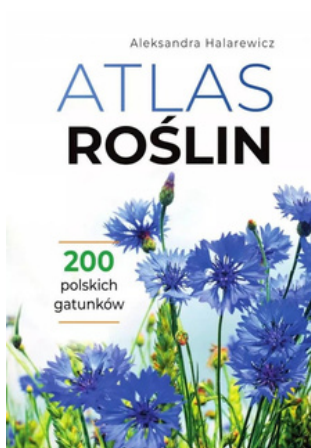
BEATA TOKARCZUK

Większość z nas ma w domu rośliny doniczkowe. Czasem można mieć poczucie, że nic się nam nie udaje utrzymać przy życiu, kupujemy kolejne sadzonki, a one po dłuższym lub niestety krótszym czasie przechodzą w niebyt.

Nie każdy ma tak zwane "zielone palce". Ale na szczęście jest na to sposób.

W naszej bibliotece znajdziecie Państwo całkiem sporo poradników dotyczących pielęgnacji kwiatów. Wiadomości można dopasować do swoich kwiatów (nawet ich form agonalnych :-). I uwierzyć, że nasze roślinne problemy są do rozwiązania. Dzięki dobrym poradnikom odkryjecie tajniki podlewania, przesadzania i nawożenia.

Te wszystkie książki i wiele innych znajdują się w zasobach naszej biblioteki.

Znajdziecie je Państwo w Czytelniach, można je też znaleźć w katalogu, z możliwością zamówienia do domu.

„Pocztówki” z wakacji

BEATA TOKARCZUK

